

Nevládní organizace proti návrhu EU na povinné uchovávání telekomunikačních dat

Tisková zpráva evropských nevládních organizací k orwellovskému návrhu projednávaném v Radě. Stručně řečeno, EU tak bude chtít vědět:

- s kým jste si telefonovali a kdy
- s kým jste si posílali e-maily a kdy
- komu jste posílali SMS a kdy
- které internetové stránky jste navštívili a kolik času jste na nich strávili

A chce tyto informace uchovávat až po tři roky.

Pokud se požadavky Velké Británie, Irska, Španělska a Francie změní v právní úpravu, **každá telekomunikační společnost a poskytovatel internetu (ISP) v EU bude povinen ukládat přenosová data svých zákazníků po dobu 12 až 36 měsíců. To se má vztahovat na veškeré telekomunikační služby a používání internetu.** Dosud je povoleno uchovávat tyto údaje pouze po dobu nejvýše šesti měsíců od odeslání faktury zákazníkovi. Výjimku představují případy, kdy existuje důvodné podezření ze spáchání trestného činu. Vstoupí-li v platnost nový zákon, **data o 450 milionech zákazníků evropských telekomunikačních společností se budou ukládat nejméně po dobu 12 měsíců.** Jaký je důvod tohoto kroku? Nelze vyloučit, že telefon, SMS, MMS, e-mail nebo internet byly použity ke spáchání trestného činu.

Werner Hülsmann, člen předsednictva „Německého sdružení na ochranu dat, občanské sdružení (DVD)“ a „Fóra informatiků a informatiček za mír a společenskou odpovědnost, občanské sdružení (FIF)“: „Návrh tohoto zákona neporušuje pouze práva na informační sebeurčení, čímž odporuje německé ústavě. V roce 1983 německý nejvyšší soud, Spolkový ústavní soud (BVerfG) judikoval, že takové uchovávání dat je porušením ústavy. Vedle toho tyto plány odporují článku 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.“ Pokud se týká používání telefonů, požadavky na ukládání dat nekončí u údajů, kdo a kdy volal na to které telefonní číslo a jak dlouho hovor trval. Má se ukládat, i jaký druh telefonu volající použil, a pokud se jednalo o mobilní telefon, požadované údaje zahrnují informaci o tom, na kterém místě se volající nacházel. Seznam požadovaných údajů pokračuje: kdo poslal kterou textovou nebo multimediální zprávu (SMS, MMS) a komu, který e-mail byl odeslán z jedné adresy na druhou, o kterou internetovou stránku kdo požádal a kolik času na ní strávil.

Pomocí těchto dat lze vytvořit vysoce citlivý osobní profil. Zavoláte-li lékaři nebo na linku pomoci neziskové organizace, připojíte-li se k internetové stránce těchto skupin – veškerá tato komunikační data dovolují vytvořit si úsudek o zdraví nebo sociálních problémech uživatele. Zneužití nelze vyloučit ani v případě, že by tato data směla být předána pouze orgánům činným v trestním řízení na základě povolení soudu. Zákon o uchovávání dat není ani nezbytný, ani účelný. Uvědomíte-li si, že mezinárodní teroristé a lidé zapojení do organizovaného zločinu se mohou těmto sledovacím opatřením snadno vyhnout, bude vám zřejmé, že cílem jsou především nevinní občané. Teroristům stačí určitý stupeň technických znalostí a úsilí. Např. lze zahlazovat stopy vyměňováním karet do mobilních telefonů nebo

přeprogramováním identifikačních čísel mobilních telefonů nebo jiných zařízení.

Pokud jde o zákon o uchovávání dat, FifF a DVD jsou stejného názoru jako Spolkový svaz průmyslu (BDI = Bundesverband der Industrie), Německá hospodářská a obchodní komora (DIHK = Deutscher Industrie- und Handelskammertag), stejně jako sdružení telekomunikačních společností a poskytovatelů internetových služeb: zákon o uchovávání dat zahrnující veškerá provozní telekomunikační data nepovede k vyšší bezpečnosti nebo ke zvýšení potenciálu pro odhalování zločinů, ale pouze k vyšším nákladům telekomunikačních služeb.

Informatik Werner Hülsmann říká: „Posloucháte-li řečníka z francouzské prokuratury na veřejném workshopu EU o uchovávání dat, můžete si udělat jasný obrázek: „Ve skutečnosti nevíme, která data o telekomunikačním provozu potřebujeme ke svému vyšetřování, proto bychom chtěli mít všechna. A protože naše vyšetřování bude trvat dlouho, chceme mít tato data po co nejdelší dobu.“ Ani kritik těchto opatření by nedokázal formulovat nedůvodnost shromažďování těchto dat lépe.“ Opatření se netýkají jen těch, kteří jsou podezřelí, ale všech 450 milionů obyvatel Evropské unie, bez ohledu na to, jsou-li nebo nejsou-li z něčeho podezřelí.

Neuvěřitelně vysoké náklady na uchovávání dat – odborníci je odhadují na desítky milionů na každou telekomunikační společnost – nebudou zřejmě platit členské státy EU, ale samotné telekomunikační společnosti. V Německu se již uplatňuje zákonná regulace telekomunikačního dohledu. Náklady se v konečném efektu přenesou na zákazníka ve formě vyšších cen za služby. Zavedením zákona o uchovávání dat se zbrzdí přechod k informační společnosti, projekty nebo iniciativy v oblasti bezplatnému přístupu k internetu (které se rozvíjejí nejen v Německu) by byly znemožněny, neboť tyto soukromé iniciativy nebo malé společnosti by nedokázaly zaplatit náklady na uchovávání dat.

Evropští občanů zaplatí za tato nadbytečná a neodůvodněná opatření tím, že budou platit víc za telefonní hovory, posílání textových zpráv a za používání internetu. Budou nepřijatelným způsobem omezení nejen ve svém ústavním právu na komunikaci bez odposlechu – kromě toho si budou muset toto porušení svých práv sami platit. Werner Hülsmann na závěr říká: „Není příliš pozdě na to, abychom odvrátili tyto plány, které nepovedou k vyššímu stupni bezpečnosti, ale k vyššímu stupni dohledu. Vyzýváme všechny demokratické síly, aby nám pomohly odvrátit další krok vedoucí k policejnímu státu.“

Konec tiskové zprávy.

V případě, že máte další dotazy nebo potřebujete další informace, laskavě se s námi spojte.

Podepsán Werner Hülsmann (člen výboru) pro Německou organizaci na ochranu dat (DVD), občanské sdružení (www.datenschutzverein.de) a Fórum počítačových odborníků za mír a společenskou odpovědnost (FIF), občanské sdružení (www.fiff.de)

Podporující organizace:

Big Brother – Peter Ulber, člen výboru (www.dergrossebruder.org)

EFF Finsko – Ville Oksanen, předseda (www.EFFI.org)

FoeBud, občanské sdružení – Rena Tangens a padeluun (www.foebud.de)

Humanistická unie, občanské sdružení – Reinhard Mokros, předseda (www.humanistische-union.de)

Mezinárodní liga lidských práv – Dr. Rolf Gössner, předseda (www.ilmr.org)

Ústav pro občanská práva a veřejnou bezpečnost, občanské sdružení – Martina Kant, členka výboru (www.cilip.de)

Síť Nová média, občanské sdružení – Markus Beckedahl, předseda (www.nnm-ev.de)

Soukromí Ukrajina – Andriy Pazyuk (www.internetrights.org.ua)

Kvinteseence (<http://www.quintessenz.at>)

Statewatch – Tony Bunyan (www.statewatch.org)

STOP1984 – Bettina Winsemann (www.stop1984.com)

Středisko pro demokracii a technologii, Jim Dempsey, výkonný ředitel (www.cdt.org)

Multirasový aktivista – James Landrith (www.multiracial.com)